

Bilag.

Arbejds- og Socialministeriet.

København, den 19. Oktober 1940.

Ved et Møde den 18. Oktober 1940 har det ærede Udvalg udbedt sig Oplysninger om følgende Forhold:

1. Antallet af Rentenydere.
2. Udgifterne til Alders- og Invaliderevente.
3. Hvilke Beløb der som Følge af de siden Krigens Udbrud i September 1939 givne ekstraordinære Love og som Følge af den pr. 1. April 1940 stedfundne Regulering af Renterne efter Folkeforsikringslovens § 85 er tilfaldet de enkelte Rentenydere (Ægtepar, enlige Mænd og enlige Kvinder).

I denne Anledning skal Arbejds- og Socialministeriet oplyse følgende:

ad 1. Efter Beregninger foretaget i Ministeriet kan Antallet af Rentenydere pr. 1. Oktober 1940 opgøres til:

Aldersrentenydere (Hoved- og Bipersoner) 182 500.

Invalidereventenydere (Hoved- og Bipersoner) 40 300.

ad 2. De samlede Udgifter til Alders- og Invalidereventer er for Regnskabsaaret 1939—40 — hvilke Udgifter danner Grundlaget for Statens Udgifter i Finansaaret 1940—41 — beregnet til i alt ca. 150 770 000 Kr. Dette Beløb fordeles sig med ca. 120 770 000 Kr. til Aldersrente og ca. 30 000 000 Kr. til Invaliderevente.

ad 3. De siden Krigens Udbrud foretagne Forhøjelser til Ydelser til Alders- og Invalidereventenydere fremgaar af omstaaende Tabel.

Ved den almindelige Regulering af Renter m. v. efter Pristallet pr. 1. April 1940 i Henhold til Folkeforsikringslovens § 85, Stk. 1, blev Renterne m. v. forhøjet med 12 pCt. af Lovens Grundbeløb, jfr. Folkeforsikringslovens § 39, Stk. 1.

Ved § 1 i Loven af 18. November 1939 og ved Loven af 25. Juli 1940 blev Grænsen for det Beløb, der efter Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, staar til Raadighed for Kommunerne til Ydelse af personlige Tillæg — $7\frac{1}{2}$ pCt. af de Grundbeløb, der i det foregaaende Regnskabsaar blev udbetalt i Kommunen —, forhøjet, henholdsvis til 10 og 12 pCt. heraf. Til Belysning af, hvad denne Forhøjelse vilde medføre for de enkelte Rentenydere, har man i Tabellen angivet de Beløb, der vilde være ydet hver enkelt, saafremt Ydelsen var sket alene under Hensyn til Folkeforsikringslovens Graduering af Grundbeløbene i de 3 Kommune-grupper. Hvad særlig angaar Tillæggene efter Loven af 18. November 1939, skal man bemærke, at de i Tabellen anførte Beløb er forholdsvis lavere, end hvad der vilde svare til en Forhøjelse fra $7\frac{1}{2}$ pCt. til 10 pCt., men dette skyldes, at man i Bemærkningerne til det paagældende Lovforslag regnede med, at Adgangen til at forhøje det Beløb, der stod til Raadighed til Tillæggets Ydelse, ikke vilde blive udnyttet fuldt ud.